

Arrest

nr. 95 625 van 22 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mongolische nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. OGER, die loco advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 6 juli 2012 het Rijk binnen en diende op 10 augustus 2012 een asielaanvraag in. Op 10 oktober 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Mongoolse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Ulaanbaatar, de Mongoolse hoofdstad. U bent een Khalkh van etnische origine. U bent heden zestien jaar oud en aldus nog minderjarig. U ging tot de vijfde klas naar school in Ulaanbaatar. Toen uw vader (B. Z. OV n° 6.385.150) problemen kreeg met de Mongoolse autoriteiten nadat hij had deelgenomen aan de betoging van 1 juli 2008, verhuisden u en uw jongere broer naar het platteland in het district Dörvölzjin, provincie Zavkhan, waar uw grootouders woonden. U was toen twaalf jaar oud. U ging niet langer naar school en leefde en werkte als nomade op het platteland net als uw andere familieleden. U kreeg te horen dat uw ouders Mongolië hadden verlaten. Uw vader diende hier samen met uw moeder D. U. een asielaanvraag in op 4 februari 2009. U vroeg uw grootouders vaak om uw ouders te vervoegen in het buitenland. Intussen dienden uw ouders hier, zonder naar Mongolië te zijn teruggekeerd, op 18 mei 2010 een nieuwe asielaanvraag in die niet in overweging werd genomen door DVZ. Een tweetal jaren geleden verliet ook uw jongere broer B. D. Mongolië om herenigd te worden met uw ouders. U bleef achter bij uw grootouders. Thuis kregen u en uw grootouders nog maandelijks bezoek van de politie die op zoek was naar uw vader. Omdat uw grootvader gezondheidsproblemen kreeg en uw grootmoeder niet langer voor u kon zorgen, besloot uw familie om ook u naar België te brengen. In juni 2012 reisde u met enkele andere Mongolen per vliegtuig naar Moskou. U werd in het bezit gesteld van een paspoort met een andere identiteit. U maakte een transit in Moskou en reisde vervolgens per vliegtuig verder naar Tsjechië. Via een verder onbekende reisroute bereikte u per wagen Antwerpen en werd er herenigd met uw ouders. U vroeg hier asiel aan op 10 augustus 2012.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw originele geboorteakte neer tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS).

B. Motivering

Na uw gehoor dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève Mongolië te hebben verlaten. Evenmin laten uw verklaringen toe te concluderen dat er ten aanzien van uw persoon ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u bij terugkeer naar Mongolië een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en dit omwille van volgende redenen. U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als deze die werden aangehaald door uw ouders, Z. B. en D. U. (O.V. nummer 6.385.150). In het kader van de behandeling van hun asielaanvragen werd zowel voor uw vader als voor uw moeder op 1 juli 2009 door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het totaal ongeloofwaardige karakter van hun asielmotieven. Deze beslissingen werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 18 december 2009. Een tweede asielaanvraag ingediend door uw ouders werd op 28 mei 2010 niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U verklaarde op het CGVS dat u na de problemen van uw vader met de autoriteiten omwille van zijn deelname aan een betoging op 1 juli 2008 verhuisde naar het platteland waar u opgroeide bij uw grootouders. Uw ouders verlieten nadien Mongolië. Dat uw familie in Mongolië nog steeds moeilijkheden kende met de politie die nog steeds op zoek is naar uw vader, kan u gezien de eerdere beoordeling in de asielaanvragen van uw ouders gemaakt door het CGVS en de RVV zoals hierboven werd aangehaald, geenszins aannemelijk maken. U was evenmin in het bezit van enige officiële documenten die uw verklaringen hieromtrent zouden kunnen ondersteunen. Bovendien is het ook zeer merkwaardig te noemen dat zowel u als uw moeder niet op de hoogte was welke partij de huidige regeringspartij vormt (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Hoewel uw moeder wist dat E. de huidige president is, meende zij verkeerdelijk dat E. tot de "Communistische Partij" behoorde. Volgens informatie beschikbaar op het CGVS was E. echter de presidentskandidaat van de "Democratische Partij" bij de presidentsverkiezingen in 2009, aldus de partij waar ook uw vader lid van was zoals u en uw ouders beweerden (zie gehoorverslag CGVS p.14). E. is de eerste Mongoolse president die niet tot de "Revolutionaire Volkspartij" behoort. U meende tevens verkeerdelijk dat de partij "Ardiin Nam" de Mongoolse benaming is voor de "Democratische Partij" de partij waar uw vader toebehoorde, terwijl "[Mongol] Ardiin Nam" een andere partij is, namelijk de "Mongoolse Volkspartij" (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Dat u en uw moeder niet goed op de hoogte waren van deze politieke ontwikkelingen zoals blijkt uit uw gehoor op het CGVS, is in het licht van jullie ingeroepen vluchtmotieven wel zeer bevreemdend te noemen en bevestigt opnieuw het weinig geloofwaardige karakter van jullie respectievelijke asielaanvraag.

De overige door u aangebrachte asielmotieven tijdens uw gehoor op het CGVS, met name dat u naar België kwam om bij uw ouders verder op te groeien en uw grootvader in Mongolië bovendien kampt met gezondheidsproblemen waardoor hij niet meer in staat was om voor u te zorgen (zie gehoorverslag CGVS, p.7), houden geen verband met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, zijnde een gegronde vrees voor vervolging wegens uw nationaliteit, ras, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een sociale groep. Voorts arriveerde u pas in België in juni 2012, terwijl uw ouders reeds uitgeprocedeerde asielzoekers zijn sedert mei 2010. De asielprocedure dient niet als een manier om gezinshereniging te bekomen. De regularisatieaanvraag van uw ouders werd nog niet behandeld zo meenden u en uw moeder in uw gehoor op het CGVS (zie gehoorverslag, p.12). U haalde tot slot geen andere moeilijkheden aan waardoor u Mongolië hebt verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.6).

Uw reisweg van Mongolië tot Tsjechië per vliegtuig, en verder per wagen tot België; kon u moeilijk aannemelijk maken daar u geen reisdocumenten noch andere documenten die verband houden met uw reis zoals een boarding pass, incheck labels etc. kon voorleggen op het CGVS. Evenzeer was de beschrijving die u gaf van uw reisweg tijdens uw gehoor op het CGVS zeer vaag en weinig doorleefd te noemen, waardoor de oprechtheid van uw verklaringen hieromtrent verder in het gedrang komt. Behalve dat u meende te weten dat u gebruik maakte van documenten van iemand anders om te reizen naar Tsjechië, kon u niet toelichten welke document(en) dit betref(t)(en). U verklaarde dat het een reispas was, maar verdere gegevens kon u niet verstrekken. U wist evenmin op welke identiteit u reisde. In welke Tsjechische stad u met het vliegtuig landde was u onbekend, net als de verdere route die u nam van Tsjechië tot België (zie gehoorverslag CGVS, p.10 en 11). Het door u aangehaalde excuus dat het donker was toen u in Tsjechië landde en dat u in het donker naar België reed per wagen, geldt niet als een voldoende verschoningsgrond gezien de lange afstand en lange reisduur per wagen van Tsjechië naar België. U wist niet via welke landen noch via welke steden of plaatsen u deze tocht aflegde.

Tenslotte kan het door u neergelegde identiteitsdocument, namelijk uw geboorteakte, de beoordeling van uw asielaanvraag niet in positieve zin ombuigen. Immers bevestigt dit document louter uw identiteit, dewelke hier niet ter discussie staat. U kon geen overige documenten neerleggen met betrekking tot uw moeilijkheden en recente verblijf in Mongolië (zie gehoorverslag, p.5, 10).

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoekster beroept zich op de "schending van artikel 48/2-3 juncto 62, artikel 52 en artikel 57/7 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet) en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de motiveringsplicht".

3.2. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing genomen werd op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoekster de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren. De ingeroepen schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet mist derhalve juridische grondslag.

3.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3.4. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoekster steunt zich geheel op de asielmotieven van haar vader die als lid van de Democratische Partij wordt vervolgd omwille van gemeenrechtelijke feiten, met name plundering en brandstichting. De asielaanvraag van haar ouders is zowel in eerste instantie als in beroep bij arrest RvV 18 december 2009, nr. 36 238 afgewezen.

4.2. Het staat niet ter discussie dat verzoekster geen eigen asielmotieven inroept en zich geheel steunt op de asielmotieven van haar ouders. De asielaanvraag van verzoeksters ouders werd afgewezen omdat zowel hun verklaringen intern strijdig waren, de neergelegde documenten ofwel niet dienend, ofwel een gefabriceerd of gesolliciteerd karakter vertoonden en de beweringen van verzoeksters ouders dermate lichtzinnig waren dat er geen geloof kan worden gehecht. Zo stelde de Raad *“Tenslotte dient te worden benadrukt dat de geloofwaardigheid van het relaas haaks staat op de wijze waarop de Mongoolse overheid zou gehandeld hebben. Verzoeker zou (of naargelang de documenten “was reeds”) ter dood veroordeeld door onthoofding. Ook al zou verzoeker nog geen veroordeling hebben opgelopen dan nog is het niet ernstig dat iemand die van ernstige misdrijven beschuldigd wordt en een dermate zware straf riskeert, wordt vrijgelaten zodat hij kan vluchten. Daarenboven worden de beweringen nog verder onderuit gehaald aangezien verzoeker slechts na enige aarzeling en beraad wegtrekt. Verzoekers verklaringen komen verzonnen voor”* (RvV 18 december 2009, nr. 36 238).

4.3. Verzoekster kan niet gevolgd worden waar ze tezelfdertijd de commissaris-generaal verwijt dat hij zich *“beperkt tot deze motivering [van de asielaanvraag van de ouders] voor wat betreft de vervolging van haar vader door de Mongoolse autoriteiten”* en anderzijds toegeeft dat ze *“niet meer of andere informatie heeft gegeven”*. Verzoekster legt aldus een geschil voor waarover ook de Raad zich in beroep reeds heeft uitgesproken. Echter de Raad kan geen uitspraak meer doen over een geschil dat niet meer bij hem aanhangig is, waar hij over hetzelfde geschilpunt reeds uitspraak heeft gedaan en aldus zijn rechtsmacht te dien aanzien geheel heeft uitgeoefend (cfr. RvS 4 december 2012, nr. 221.630). Verzoekster toont immers niet aan uit welke eventuele nieuwe gegevens die niet voorlagen tijdens het onderzoek van de asielaanvraag van haar ouders, thans moet blijken dat de beweringen van haar vader waarachtig waren. De loutere bewering dat de politie bij haar grootouders navraag deed over haar vader kan niet volstaan om de geloofwaardigheid van het asielrelaas van haar ouders te herstellen nu verzoekster deze verklaringen niet minimaal objectieveert. Voorts ook indien verzoeksters vader veroordeeld werd in Mongolië, dan nog laat verzoekster na aan te geven welk verband de

gemeenrechtelijke misdrijven als plundering en brandstichting hebben met de Vluchtelingenconventie. De vaststelling dat deze handelingen beweerdelijk gesteld werden bij een politieke betoging -in zoverre waarachtig, *quod non*- wijzigt geenszins het gemeenrechtelijk karakter van de feiten.

4.4. Verzoekster betwist niet dat ze politiek onbekend is. De leeftijd van verzoekster, haar leven op het platteland en haar veiligheid in België kunnen niet verhinderen dat verzoekster kennis opdoet van de beweerdte redenen van het vertrek van haar ouders. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekster geen minimale belangstelling vertoont in de politiek terwijl dit kon verwacht worden wanneer de familie werkelijk ondervraagd werd door de Mongolische autoriteiten over haar vader, zeker indien haar vader een loyaal partijlid was geweest die met de steun van de Democratische partij kon vertrekken uit Mongolië. Dit ondergraaft de verklaringen van verzoekster over de politieke acties van haar vader alsook de bewering dat de politie navraag deed over haar vader.

4.5. Verzoekster beperkt zich ten slotte tot het stellen dat ze na het vertrek van haar ouders bij haar grootouders ging inwonen, wat bezwaarlijk kan verbazen nu het eerder getuigt van ouderlijke voorzichtigheid om hun dochter bij een betrouwbaar dicht familielid achter te laten. Uit de vaststelling dat deze grootouders een nomadenbestaan hadden, kan geenszins worden afgeleid dat dit *“als het ware een binnenlands vluchtalternatief”* is. Overigens is dit strijdig met verzoeksters bewering dat de politie haar ook benaderde bij haar grootouders op het platteland. Ten slotte kan vastgesteld worden dat verzoeksters ouders stelselmatig hun kinderen naar België laten migreren, eerst verzoeksters jongere broer en twee jaar later verzoekster zelf. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeksters ouders haar zolang in Mongolië zouden achterlaten indien ze werkelijk een gegronde vrees voor vervolging had. In zoverre huidige asielaanvraag wordt gebruikt om redenen van familiehereniging houdt dit een oneigenlijk gebruik in van de asielprocedure.

4.6. Wat betreft verzoeksters reisweg kan volstaan te verwijzen naar de bestreden beslissing die terecht de verklaarde reisweg ongeloofwaardig acht. Verzoekster legt, naast een geboorteakte, geen identiteitsdocumenten neer. Ze toont niet aan waar ze verbleef en wat ze deed voor haar komst naar België, noch wanneer ze vertrokken is. Bovendien kan niet worden ingezien waarom verzoekster geen paspoort zou hebben. Ze was immers zelf nooit vervolgd door haar nationale overheden.

4.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4.7.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet doch steunt zich geheel op dezelfde motieven zoals aangevoerd voor het verkrijgen van de status van vluchteling en stelt *“Bij een terugkeer naar hun land van herkomst dreigt verzoekster geconfronteerd te worden met een klimaat van bedreiging en geweld, ten gevolge van de kennelijke vastberadenheid van de autoriteiten”*. Indien verzoekster terecht stelt dat bij *“het beoordelen van de gegronde vrees voor vervolging volstaat het dat de vrees reëel is, zonder dat deze ook effectief zich moet hebben verwezenlijkt”*, dan kan *in casu* slechts worden vastgesteld dat het asielrelaas louter berust op incoherente en niet-geobjectiveerde beweringen en wat betreft de asielaanvraag van haar ouders, op gefabriceerde documenten. Zoals hoger aangegeven heeft verzoekster niet aangetoond ooit in de negatieve aandacht te hebben gestaan van haar autoriteiten, noch kon worden aangenomen dat de Mongolische autoriteiten navraag deden bij de familie over haar vader.

4.7.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.8. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK